

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou)

MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS

AFHOLDER MØDEAFTEN

TORS DAG DEN 12. OKTOBER 1922 KL. 7¹/₂ PR. I STUDENTERFORENINGENS STORE SAL
VESTER BOULEVARD NR 6.

Foredrag af Hr. Premierløjtnant E. DAHL: »Ministrygningsmateriellets Udvikling og Anvendelse under Verdenskrigen.

Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe à Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen vil der være reserveret Borde i Salen.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

HELSINGØR-KREDSEN.

Eskadrebesøget i Helsingør.

Den 12. August om Morgenen ankrede den danske Øvelseseskadre: Olfert Fischer med Eskadrechefens Stander, Peder Skram, Heimdal og Ingolf paa Helsingør Rhed, medens to Torpedobaaddivisioner, Mineskibet Lossen og Tenderen Fenris gik ind i Havnen. Eskadren, der bestod af 19 Enheder, er den største Flaade, der nogensinde har gæstet Helsingør. Straks om Morgenen gik Kredsen fung. Formand, Dr. Klubien, ombord i Olfert Fischer, for at overbringe Eskadrechefen Foreningens Tak for den venlige Indbydelse, vi havde modtaget til Søndag Eftermiddag at aflægge Besøg ombord i Eskadren, og for samtidig at indbyde Eskadrens Officerer, Underofficerer og Menige i et Antal af 150 til en Marineforeningsfest Søndag Aften. Med sædvanlig Elskværdighed modtog Admiral Carstensen vor Næstformand, og takkede hjærteligt for Indbydelsen.

Søndag Kl. 2 laa Tenderen Fenris klar ved søndre Mole, og skønt Vejret var i allerhøjeste Grad ugunstigt — det stormede og skylregnede — havde Medlemmerne med Damer dog indfundet sig i et Antal af ca. 200, hvoraf Halvdelen blev sat ombord i Olfert Fischer og Resten i Peder Skram. Begge Steder blev de Besøgende paa det elskværdigste modtaget af Befalingsmænd og Mandskab, og skønt Vejret stadig blev værre, blev Skibene i de næste Timer grundigt eftersete fra Fyrpladsen til Chefens Kamre.

Kredsen havde gjort sig store Anstrengelser for at skabe en smuk og original Ramme om Aftenfesten, og takket vort Hotel du Nords fortræffelige Vært, vor Kammerat *Baadstoft*, var det lykkedes i fuldt Maal. Med en ikke almindelig Snarraadighed og Hurtighed havde han, for at skaffe Plads til ca. 400 Mennesker, forstaaet at omskabe Hotellets Gaard til

en smuk Sal med Dansegulv, og hvis Vægge var smykkede med store Flagdekorationer, medens røde Valmuer i rige Guirlander syngede sig under Loftet, langs Vægge og om de Søjler der bar Taget. Ved at udtage de store Spejlglasser var dette smukke Rum sat direkte i Forbindelse med Hotellets elegante Restaurationslokale: »Den røde Sal«, der vel nok maa siges at være det flotteste Lokale i Helsingør. Foruden disse store Rum var ogsaa den konge Apollon i første Etage og den morsomme Bondestue med Kegelbanen inddraget i Arrangementet. Præcis Kl. 7 svingede de Indbudte, der af Bestyrelsesmedlemmer var afhentede ved Havnen, ind ad Porten, og fandt hurtigt Plads om de nydeligt dækkede Smørrebrødsborde, og skønt de 150 Indbudte paa Vejen fra Havnen var voksede til 180, lykkedes det dog Værten at skaffe Plads til alle.

Efter at Flaaget var hejst med fuld Honnør, lød Kommandoen: »Øl, skaffe«, og nu toges med Liv og Lyst fat paa det lækre Smørrebrød, paa Øllet og den kolde Snaps. Formanden, Kaptajn *Møller*, der havde afkortet sin Ferie for at være tilstede, bød Velkommen til Bords, og udbragte i smukke Ord Kongens Skaal, der salutedes med ni taktfaste Hurra. Saa paabød Klokkeren atter Tavshed, og Næstformanden tog Ordet. Han udtalte blandt andet, at skønt Helsingør som Garnisonsby militært havde haft stærkere Tilknytning til Hæren end til Flaaden, saa var det dog en gammel Søstad, hvis Skæbne nøje havde været knyttet til Søen, og Søfolk og særlig Flaadens Folk har altid været velsete Gæster i Helsingør, og »vi gamle Marinere ser med langt større Glæde en blaa Troje end en blankpudset Landkrabbe i vore Gader.« Efter at have udtrykt Kredsen Glæde over at se saa mange af dem, der endnu er i Tjenesten under Dannebrog, som Gæster, sluttede Taleren med et Leve den danske Marine og det Flag, hvorunder den sejler. En Sang, For Fla-

den og Flaget, af E. K. blev modtaget med bragende Bifald. Derefter tog Premierløjtnant *Poulsen* Ordet for at takke Marineforeningen: Det var en Glæde at se den Kærlighed, de gamle Marinere har bevaret for deres gamle Korps, og den kammeratlige Aand der altid hersker, naar man samles med dem. Lad os Kammerater der, endnu er i Tjenesten takke dem. Marineforeningen leve.

De 1300 Klemmer var spist, og Dr. Klubien bød Velkomme. Saa lød atter Baadsmændspiberne, og Kommandoen: Op fra Banjerne, kaldte alle op til Kaffen, der var serveret paa første Sal. Medens denne blev drukket, og Salen nedenunder ryddet, begyndte de indbudte 130 Damer at komme, og Kl. 9 begyndte Ballet baade i den røde Sal og i Apollosalen. Da nu ogsaa Chefen for Olfert Fischer, Kommandør *Rüdinger*, Stabschefen, Kommandør *la Cour* og Chefen for Torpedobaadsflotillen, Kaptajn *Broberg*, indfandt sig i Spidsen for en Mængde Kaptajner og Løjtnanter tog Dansen rigtig Fart.

Kl. 10 $\frac{1}{2}$ ankom Sommerteatrets Personale, og glædede i en halv Times Tid alle med deres muntre Sange. Saa tog Dansen igen fat for Alvor, overalt herskede der den bedste Stemning, og den steg til Jubel, da det blev bekendtgjort, at vor Bestyrelse havde faaet udvirket en Times forlænget Landlov. Men ogsaa denne Time fløj, og Kl. 12 $\frac{1}{2}$ lød Kommandoen: »Til Baadenek, og det værnepligtige Mandskab maatte afsted.

Men der var endnu mange tilbage, og Dansen og det fornøjelige Samvær fortsattes Natten igen, og Kl. blev over 5 før det sidste Par fik danset af. Men da var ogsaa alle enige om, at det havde været en straalende Fest.

Kl. 7 om Morgenen lettede Eskadren og forlod Helsingør, men Mindet om nogle uforglemmelige Dage vil vi stedse bevare.

ODENSE-KREDSEN

afholdt sin aarlige Fisketur den 27. August med Motorskibet »Kvik II«. Turen gik til Gabet og Korshavn, og var begunstiget af det fineste Vejr, man kunde ønske sig, men lige til den 26. om Aftenen havde vi det mest nderdrægtige Vejr, man kan tænke sig; derfor var Tilslutningen ikke saa stor som sædvanlig, man turde aabenbart slet ikke fæste Lid til Vejret.

Men de, som tog med paa Turen, kom ikke til at fortryde det.

Kl. 12 sejlede fra Odense til Gabet, hvor man gjorde Landgang og senere samledes ombord til Kaffe, som leveredes af Fyrmesterens Hustru, derefter sattes Kursen til Korshavn, hvor det var Meningen at gøre Landgang og spadserere til Fyns Hoved, men desværre var der ingen Bro, som man kunde lægge ind til, og i Skibsraadet blev det da vedtaget at ankre op og skaffe ombord af medbragt Proviant, men før dette kunde iværksættes, blev der prajet til os, at en stor Motorbaad laa udenfor Havnen og ønskede Hjælp, da den havde mistet Skruen. Vi tog da ud som Redningsmænd og fik fat i den Skibbrudne, og da Besætningen paa denne gerne vilde bugseres til Stige, enedes man om at tage Baaden paa Slæb imod en Betaling af 20 Kr., hvoraf Kaptajnen paa »Kvik II« skulde have Halvdelen og Minebøssen den anden Halvdel. Ankeret gik nu i Bund, og der pebes til Skafning, denne forløb, som sædvanlig, med godt Humør, og de raske Sange fra den blaa Bog lød til et taknemligt Publikum af Søndagsturister, der havde samlet sig i Land. Turen tilbage forløb udmærket, og Havarierne afleveredes i Stige. Kl. 9 var vi igen i Odense, efter at en henrivende Sejlturn var tilendebragt.

Fra Besætningerne paa Undervandsbaadningen, der af lagde Besøg i Odense fra 14. til 18. Juli, har Odense-Kredsen modtaget en Gave til Erindring om Festen, som afholdtes sammen med Marinerne.

Gaven er et helt Kunstværk, en nydelig Hammer, udført i poleret Messing. Paa den ene Side er Marineforeningens smukke Emblem indgraveret, og paa den anden Side staar: Undervandsbaadene Sommeren 1922.

Med Gaven fulgte en saalydende Skrivelse:

Chefen for UB. »Bellona«.

Orlogsværftet 24. August 1922.

Til Formanden for Odense Marineforening!

Idet vi heder Marineforeningen modtage denne lille Dirigent- og Auktionshammer til Minde om Undervandsbaadernes Besøg i Sommer, vil vi hermed gerne have sllaet fast, ogsaa i Deres Bevidsthed, at vi med Glæde tænker tilbage paa det fornøjelige Ophold og bevarer Foreningens Gæstfrihed og Elskværdighed som en kær Erindring.

Paa Marinernes Vegne

(sign.) C. Hammerich.

At Formanden for Odense-Kredsen paa dennes Vegne har sendt en Tak, der i sig selv er alt for fattig for den smukke

Erindring, siger sig selv, men vi vil gerne her i Medlemsbladet rette en oprigtig og hjertelig Tak til alle Giverne med Løftet om: At Hammeren vil blive opbevaret som et Symbol paa det Baand, der binder de aktive Marinere sammen med os gamle forhenværende, do.

C. B.

AARHUS-EBELTOFT-GRENAA-KREDSENE

foretog Søndag den 20. August en Udflugt.

Ved 2 Glas paa Formiddagsvagten blev Fortøjningerne for Dampskibet »Helgenes« kastede los, og med Dannebrog vajende fra Flagspillet agter, gled Skibet ud fra Aarhus med Deltagerne om Bord til Tonerne af »Vift stolt paa Kodans Bølge«. Vejret havde hele Morgenvagten truet med Regn, men saasnaart Skibet havde rundet Havnefyret, spredtes Skyerne, og Solen straalede ned over den herlige, blaa Aarhusbugt, over hvilken »Helgenes« stot stævnedes ud, medens Tonerne af mange kendte danske Sømandsmelodier klang ud over den solglitrende Flade.

Omkring 8 Glas om Middagen, gled det smukke Skib ind i Ebeltofts hyggelige Havn til Nationalsangens stolte Strofer, og inde paa Havnekajen stod Ebeltoft-Kredsens Medlemmer, parate til at tage imod os.

Da alle Mand var fra Borde, marcheredes med Flagene og Musiken i Spidsen op til »Skandsenskilde«, og straks efter, at vi var naaet derop, lød et Taagehorn, og rundt om en grøn Pynt skød for fuld Fart Grenaa-Kredsens gummihulede Skib frem, lagde bi ved Hovedtrappen og lossede sin Last af glade Medlemmer med Damer. — Kort efter var hele Forsamlingen bænket og lod den medbragte Frokost vederfares Retfærdighed.

Efter at Skafningen var tilendebragt, spadserede de gamle Marinere til Skoven, og medens en Del af Gutterne svang deres Damer paa Estraden til »Skærgaardspigen« og »Kostervalsen« smægtende Melodier, saa Sveden perlede paa solbrune Pander, morede andre sig med at prøve i Karusellen, hvorvidt de var søsterke endnu. — Alle bestod Prøven.

Efter at have drukket Kaffe, listede nogle i Forvejen ind til Byen for at se den hyggelige, lille By samt dens Molsmusæum, og ved 5-Tiden samledes de tilbageblevne og satte ogsaa Kursen indefter, til Hotel »Vigen«, hvor alle snart kom til Bords og Festmaaltidet begyndte.

Formanden for Ebeltoft-Kredsen, Toldrørsbetjent *Petersen*, bød Forsamlingen Velkommen, og Kaptajn *Poulsen*, Aarhus, takkede og udbragte en Skaal for H. M. Kongen. Havnefoged *Bilde*, Grenaa, takkede nu paa Grenaa-Kredsens Vegne, hvorefter han udbragte en Skaal for Marinen samt for den danske Kvinde, som vi danske Sømand jo saa daarlige kan undvære.

Vor gamle, hæderkronede Næstformand, Lods *Holm*, rejste sig nu og holdt med sine, som sædvanligt, varme Ord, en Tale for vort Fædreland, efterfulgt af kraftigt Bifald fra hele Forsamlingen.

Ved 7 Glas hævedes Taffet, og fulgt af hele Resten af Forsamlingen, gik vi nu ned til Baaden, som laa afgangsklar med Damp oppe, og Tummørket var saa smaat begyndt at true. Medens Raab som: »Tak for i Dag« og »i lige Maade« veksledes mellem dem paa Kajen og dem om Bord, og medens Raketter, Blaaly og Sole skinnede paa mange glade Ansigter, gled Baaden ud, stadig til danskklingende Toner, og satte snart Stævnen vestefter, mod de hjemlige Strande.

Det var en herlig Dag, det var alle Deltagerne enige om. Der var kun een Hage ved den, nemlig: at der var alt for faa Deltagere.

A. O. H.

AALBORG-KREDSEN.

Den 9. September afholdtes Bestyrelsesmøde hos Formanden, Fabrikant *Im. Stuhr*.

Formanden mindedes endnu en Gang vor Næstkommanderende i smukke Ord, og beklagede hans altfor tidlige Bortgang. I Stedet for de to afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Dommer *Hornemann* og afdøde Brofoged *Hjorth*, skulde vælges to nye.

Valgt blev Overlæge *Erik Christensen* og Havnefoged *Simonsen*, N. Sundby. Overlægen kom straks efter til Stede, og Bestyrelsen konstituerede sig derefter med Fabrikant *Kjær* som Næstkommanderende, Konsul *Müller* fremdeles som Kasserer og Politibetent *Høfler* som Sekretær. Lods *Christensen* valgtes til som Baadsmænd ved de forskellige Lejligheder, naar Foreningen fester, at bistaa Næstkommanderende og bl. a. at lade Baadsmændspiben lyde.

Endvidere bebudede Chefen, at der i Vinterens Løb vilde blive afholdt 4—5 Foredrag, og nævnedes Kapt. *Godfred Hansen* som første, dernæst Magister *Rosenberg*, Kommandør *Kjær* og Arkitekt *Marston*.

A. H.

Kapskydningen med Odense.

Søndagen den 3. September 1922 var en stor, betydningsfuld Dag for Lavet, maaske for hele Marineforeningens Idé og Tanke.

Da Dannelsen af et Skyttelav i Odense var en fuldbyrdet Kendsgerning, saa Lavbestyrelsen straks et Fremtidsperspektiv af Skyttestævner rundt om i Landt, hvilket kunde og skulde bidrage mægtigt til Samling og inderlig Forbindelse af Kammeraterne indenfor M. F.

At faa en Idé er jo ikke saa vanskeligt, at føre den ud i Livet, turde være nogenlunde let for praktiske Folk, naar blot den rette Aand er tilstede mellem Kammeraterne, og derpaa skorter det jo aldrig hos os. Men det store Spørgsmaal var: »Kan vi faa vore Kammerater i Provinsen med os?« I Grunden tvivlede vi ikke. Vi vidste fra Sendemandsmøderne, hvorledes Kammeraterne fra Odense altid saa stort paa Tingene og med hvilken Forstaaelse de omfattede M. F.s Livsspørgsmaal. Der kunde dog gives Vanskeligheder, men disse er jo kun til for at overvindes, og hurtigere end en Fregat kan bringes gennem Vinden, enedes man om Betingelserne, og i samme Aand, Invitationen var givet, blev den modtagen, og Begejstringen var stor paa begge Sider Storebelt.

Dagen oprandt. Bestyrelsen havde hele Natten haft en Fornemmelse af, at Guderne havde vendt op og ned paa Jorden, saa Østersøen dryssede fra oven af og ned. Det var ikke Draaber, men hele Pøse. Men trøstigt blev Lakslæberne halt frem, medens Sydvest og Straataaget skulede til hinanden, uvisse om, hvem der skulde med Faer paa Gaden. Og det blev Taget. Saalænge Skydningen varede, havde Vejrguden sin Opmærksomhed henvendt herpaa, men straks efter denne, syntes han igen at ville minde os om det vaade Element, hvortil vi hører, og aabnede for Himlens Sluser. Dette rørte dog ikke Gutterne, der gik til Bords med Solblik i Øjet og Solskin i Hjertet i den af vor talentfulde Kammerat *Bønnelykke* smagfuldt pyntede Sal. Trods det tidlige Tidspunkt, lod Værten, til Ære for Gæsterne, sine nye dekorative Lysekroner straaale i Festglans.

Som sædvanlig kom der en lille versificeret Velkomst fra Formanden med indlagt Hyldest til Gæsterne. Flaget blev hejst, og Kammerat *Viggo Jensen* sang *Axel Juels* Flagsang smukt og stemningsfuldt som altid.

»Øl, skaffe«. Baadsmanspiberne hvislede, og paa Bordene fremtrylledes lækre, brunede Kyllinger, der rakte det ene Ben i Vejret, som vilde de raabe Hurra for Gæsterne.

Formanden for Odense Skyttelav, Hr. *Overgaard Nielsen*, takkede hjærteligt for Invitationen og tolkede Gæsternes Glæde ved at være i vort Lav i Dag.

Vor Slagsang blev sunget med en Appel, der var Ordene værdig.

Formanden, Fabrikant Schulz, talte først for Gæsterne og haabede, det gode Eksempel fra Odense maatte smitte, saa Skyttesagen maatte tages op af alle Kredsene, og han sluttede med et Leve for den energiske og energisk ledede Odense-Kreds, hvilken Skaal, Formanden for Odense-Kredsen, Telefonmester Buchgreitz, djærvt besvarede med at tale for Lavet.

Der kom nu et lille Intermezzo. Til Musikledsagelse af *Salmenius* kom en Række Tjenere, hver med en Krystalskaal i de højt løftede Hænder gravetisk skridende ind i Salen. I Skaalene var der smagfuldt ordnet lyserøde Sange paa ikke mindre end 11 Vers af det bekendte Mærke »Det rullende Hjul«, ikke at forveksle med den berømte Forfatter *Axel Juel*. Sangen var god og belønnedes med stor Ovation for »Lille Hans«.

Saa kom det spændende Øjeblik, da Dagens Resultater blev forkyndt.

Giveren af Lavpokalen, Bankkasserer *Nath*, overrakte den med en velturneret Tale til Sejrherrerne fra Odense, der havde vundet med 211 Points, — vi fik 6 mindre. De havde ærligt fortjent den, og det var med uselvsk Glæde, Lavbrødrene hylkede Kammeraterne for den smukke Præstation. De to bedste Skytter paa hvert Hold, *Rasmussen* og *Christoffersen* fra Odense og *Hetmar* og *E. P. Jensen* herfra fik hver en Ske til Erindring.

Præmierne for vor Skydning uddeltes af Formanden. Aarets Mesterskab, Stjernen, Vandrepokalen og 1. Præmie, en vægtig og meget smuk Potagesk, skænket af Grosserer *Vald*.

Schou, tilfaldt Fabrikant *Hornung*; afholdt som han er, fik han en Hyldest, som han ærlig havde fortjent.

2. Præmie, en fyldt, kunstfærdig beslaet Karaffel, skænket af vor Hofjuveler *Kragh*, blev vundet af Forstander *E. P. Jensen*, og Kammeraterne undlod ikke at benytte Lejligheden til en kraftig Demonstration for den populære Forstander.

Saaledes blev alle de 20 fine Sølvpræmier uddelt, ledsaget af et venligt Ord og Haandtryk af Formanden og under Kammeraternes Jubel.

Aarets Statistik var udarbejdet, og blev oplæst af *Hornung*. Interessen for Skydesporten vokser og vokser, hvad der jo er højt glædeligt. Flids- og Opmuntringspokalen tilfaldt Formanden, som man kunde se blev meget glad over de smukke Ord, hvormed Kassereren, Kammerat *Nath*, overrakte den.

Formanden udbragte et Leve for alle Præmietagerne og takkede dem for det store Arbejde, de havde udført i Aarets Løb. Lavets Honnørsignal lød til Ære for dem.

Sange og Taler afløste hverandre. Her skal kun nævnes Kammerat *Nyhammers* for Kammeratskabet, Formandens for Grosserer *Vald. Schou*, og Kapt. *Hauchs* for Bestyrelsen.

Man skiltes i Bevidstheden om, at Lavet havde haft en af de Dage, der sætter et bredt Kølband.

Tirsdag den 3. Oktober afholdes efter Skydningen paa Carlsberg stort Torskegilde med Ost, Øl og Kaffe til nedsat Pris, 3 Kr., naar der inden den 30. ringes til Øbro 3712. Efter dette vil Formanden levere Opmaalings-ventyret med levende Model, Sang og Musik og Fløjtekor. De indlagte Skipperkrøniker garanteres ægte.

Mandagen den 23. Oktober afholder Lavet sin berømte Fødselsdagsfest i Studenterforeningen. Der vil blive Prolog, Flagindvielse, højtideligt og originalt samt Foredrag af den bekendte Redaktør og Forfatter *Herman Jensen* om Storforbrydere. Originalt og spændende. Derefter Bal. Alle Kammerater i M. F. er velkomne.

BORNHOLM-KREDSSEN

afholdt den 7. September konstituerende Møde. Statsoverbetjent *Nielsen* valgtes til Formand. Til Næstformand valgtes Kaptajn *Pihl*, Sekretær: Overtoldbetjent *Wichmann*, Kasserer: Boghandler *E. Smidt*. Iøvrigt bestaar Bestyrelsen af Købm. *Carl Glistrup*, Kaptajn *Dich*, Neksø, Kaptajn *Mylre*, Svaneke, Navigationslærer *Petersen*, Gudhjem, *Schou*, Hammershus, Overtoldbetjent *Kjeldsen*, Hasle, og *Müller*, Valøensgaard.

København-Kredsens Bestyrelse har, som i de foregaaende Aar, forberedt en Række Foredrag, i Aar, — saavidt det har kunnet arrangeres, — særlig om maritime Emner fra Marine og Koffardflaade, og der vil saavidt dette er muligt, i Bladets Oktober-Nummer fremkomme en samlet Fortegnelse over Foredragsholderne og disses Emner i Sæsonen 1922—1923.

Af Forédrag, som vil kunne forventes, skal foreløbig anføres foruden det paa 1. Side nævnte:

Hr. Premierløjtnant *Dahl*: Vor Marines Udvikling gennem Tiderne.

Hr. Inspektør *Gronenberg*: Alaska — Klondyke.

Hr. Pastor *Kryger*: Helsingør i Sundtoldens Dage.

Bestyrelsen maa forbeholde sig Ændringer i Foredragenes Rækkefølge og Emner saafremt dette skulde vise sig nødvendigt.

AARHUS-KREDSSEN

vil i Slutningen af Oktober afholde en Sammenkomst, hvor vor Kammerat fra København, Bankkasserer *Nath*, vil holde Foredrag: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet »Olfert Fischer«. Nærmere Meddelelse om Tidspunktet vil tilgaa Medlemmerne.

NÆSTVED-KREDSSEN

Marineforeningen for Næstved og Omegn afholder Flagindvielse Tirsdag den 10. Oktober Kl. 7¹/₂ i Industribygningen med efterfølgende Bal.

Emblem bæres.

Bestyrelsen.

TIL PROVINSKREDSENE.

Formanden for København-Kredsens Skyttelav, Fabrikant *J. Schultz*, har til Redaktionen sendt et Forslag gaaende ud paa, at anmode Provins-Kredsens Bestyrelser om at holde Bladet underrettet om de Dage, paa hvilke vedkommende Kreds maatte have ansat Møde, samt Mødestedet, idet mange af vore reisende Medlemmer derved blev istand til, naar Tid og Lejlighed er dertil, at besøge Kammeraterne i den eller de Byer, der ligger paa hans Vej.

Vi finder Forslaget praktisk til Fremme af Samværet mellem Medlemmerne Landet over, og fremsætter herved Hr. Schultz' Tanke. Det vil iøvrigt af Bladets August-Nummer sees, at København-Kredsen for sit Vedkommende sammen med Publiceringen af Kredsens Vinterprogram, indbyder alle Kammerater fra Provinsen, der maatte være herinde de paagældende Dage, til at overvære vore Møder, ligesom ogsaa København-Kredsens Skyttelav stedse holder aabent Hus for disse paa sine Mødedage.

Vi vil, naar vi har modtaget Meddelelserne fra Kredsene om fastsatte Møder, indrette en »Møderubrik« af hvilken det saaledes vil erfares, naar og hvor Møde finder Sted.

Alle de Kredsbestyrelser, der maatte være istand dertil, anmodes derfor om snarest belejligt at give fornøden Underretning til Foreningens Kontor, Møntergade 22, om eventuelle for November Maaned fastsatte Møder, med Angivelse af Sted for disses Afholdelse.

Red.

BROFOGED H. J. H. HJORTH

FØDT ^{25/1} 1867 — DØD ^{22/8} 1922.

Brofoged *Hjorth* er afgaaet ved Døden paa Kommunehospitalet af en Underlivssygdom.

For dem der har kendt ham paa nært Hold, var det ikke undgaaet Opmærksomheden, at han var en mærket Mand. Dag for Dag svandt han hen, og i Løbet af det sidste Par Maaneder var den ellers saa kraftige Mand betydelig afkræftet.

Han var lige til Dødsøjeblikket ved fuld Bevidsthed og klar over, hvad der forestod. Til Fabrikant *Stuhr*, der talte med ham kort forinden Døden indtraf, sendte han en sidste Hilsen til alle sine gamle Venner og udtalte: »I Morgen kan de hejse Dannebrog paa halv Stang, for saa er jeg ikke mere.«

At Brofogeden ikke er mere, og at vi ikke oftere skal se hans prægtige Skikkelse, vil vel for de fleste falde vanskeligt at forstaa, fordi han var af den Slags Mennesker, der præger sig dybt i Bevidstheden; man behøvede kun at tale med ham een Gang, og man havde da straks Indtrykket af, at det var en *Mand*, man havde for sig.

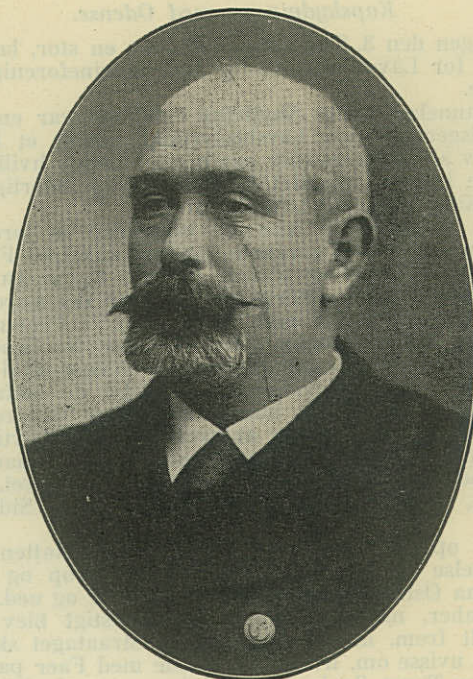
Hans hele Færd gennem Livet er et eneste Vidnesbyrd herom.

Barnefødt i Aalborg som Søn af afdøde Købmand *Hjorth*, kom han efter Konfirmationen til Søs. Han gjorde sine første Ture som Elev med »Georg Stage«, men sejlede derefter paa Langfart indtil han 1889—90 tog sin Styrmandseksamen.

Derefter aftjente han sin Værnepligt til Orlogs og gennemgik Reserveløjtnantsskolen. Efter endt Tjenestetid rejste han til Hamborg og mønstredes som Styrmand til Australien. Her forblev han saa i 11—12 Aar og var med til at bygge de store Kajanlæg ved Freemantle. Han havde imidlertid ikke Heldet med sig som saa mange andre, der færdes ude i den store Verden, og han bestemte sig derfor til atter at gense sit Fædreland. Han vendte hjem, og var derefter Fiskeeksportør paa Anholt

i nogle Aar, indtil han for ca. 14 Aar siden blev ansat som Brofoged ved »Christian d. 9.s Bro«.

Kun faa har vel udfoldet et saa rigt og omfattende Arbejde for de forskellige Soldaterforeninger som han. Brofogeden var Sjælen i det hele, baade i Skrift og Tale. Men først og fremmest var Marineforeningen, hvis Næstkommanderende han har været lige siden Foreningens første Start, hans ét og alt, for den arbejdede han, for

den levede han, og for den digtede han sine dejlige Sange, og naar Foreningen har naaet saa udmærkede Resultater, da har han sin store Andel af Æren derfor.

Han var afholdt af sit Personale ved Broen, netop fordi han var af den gamle solide Sømandstype der aldrig gik op i Smaaligheder, en prægtig Familiefader, der elskede sin Hustru og lille Søn, et bravt Menneske, en dansk Mand, der elskede sin Konge, sit Fædreland og sit Flag.

A. Høfler.

BROFOGED, LØJTNANT H. J. H. HJORTH,

NÆSTFORMAND I MARINEFORENINGENS AALBORGKREDS,
IN MEMORIAM.

En helstøbt Person, en god dansk Mand og et begavet Menneske af ualmindelig Støbning er gaaet bort kun 53 Aar gammel, og Aalborg har ved Brofoged Hjorths Død mistet en af sine bedste Borgere, en af de mange stoute Sømandsskikkelser, som Limfjordsbyen er rig paa. Hvad Marineforeningen har mistet i ham vil ikke være let at udtrykke, thi han og hans Arbejde, hans Ildhu for den Sag, der i hans Fødeby har sat saa betydningsfulde Spor, kan vanskelig udtrykkes med Ord saavist som et smukt Eksempels Virkninger ikke altid kan dechiffreres, — man ser Arbejdets og Eksempels Resultater, og alle vi, der kendte ham og kunde føle med ham i hans Glæde over Foreningens Vækst Landet over og i hans By, forstod ham fuldtud og kunde glæde os med ham, saaledes som hans 500 Kammerater og Venner i Aalborg-Kredsen gjorde det, hvergang »Næstkommanderende« sammen med »Chefen« mønstrede sine Gutter. Lykkelig den Chef, der har en saadan Ven og Medarbejder, og lykkelig den Mand, der som Hjorth havde den Gave at have Kammeraternes Tillid og Venskab ved første Blik, — at se ham og tale med ham var det samme som at holde

af ham, — og dog var han sikkert ingenlunde Allemands Ven, saavist som den myndige Mand ikke kan, — og ikke heller skal, — gøre alle tilpas. Myndig og bestemt var han, med det lune Blink i Øjet, som kun den besidder, der, til Lykke for ham selv, i sine unge Dage har lært at lystre før han lærte at befale, — en Type indenfor den danske Sømandsstand som vi haaber altid maa blive bevaret. Af dem kan vort Land aldrig faa for mange. Meget havde han seet og vidt havde han fare, — han var af dem, der med Erfaringens Forstaaelse kunde sige: »East, — West, — home best,« — fordi han havde seet og oplevet meget og kunde sammenligne. Og denne Kærlighed til Land og Flag forstod han at give Form i mange Sange, vægtige baade ved Form og Indhold, og alene istand til at bevare hans Navn ogsaa udover Marineforeningens Rammer.

Søndag Aften den 27. August afholdtes en Sørgehøjtidelighed i Kommunehospitalets Kapel, hvor foruden talrige Medlemmer af den Afdødes Slægt, en stor Repræsentation af Aalborg-Kredsens Bestyrelse og Medlemmer havde givet Møde. Kredsens Formand, Fabrikant *Im. Stuhr*, holdt her, under megen Bevægelse, en overordentlig smuk Afskedstale til sin trofaste Ven og Medarbejder, og bragte ham sin og Kammeraternes Tak for alle de gode Timer, de havde haft sammen i Arbejde for den fælles Sag, — en Tale, der kom fra Hjertet og gik til Hjertet, — takkede Hjorth for hans smukke, retlinede Sind og sluttede med at ønske Fred over hans Støv. Hjorths Brødre og Svogre bar derpaa Kisten ud til Vognen, hvorpaa den førtes til Budolfi Kirke, der laa fuldt oplyst i Sommeraftenens Skumring. Otte Brobetjente i fuld Uniform løftede Kisten, der var dækket af Hjorths eget store Dannebrogflag, og bar den under Orglets Spil op til den i Korret opstillede Katafalk. Efter at Følget havde sunget: »Dejlig er Jorden«, forlod man Kirken.

Mandag den 28. fandt derpaa Begravelsen Sted under mægtig Deltagelse fra Byens Side. Den smukke gamle Kirke var fyldt af en meget fyldig Repræsentation af Aalborgs kendte Mænd i alle Stillinger, Embedsmænd og Byraadsmedlemmer o. m. fl., og naturligvis af alle dem af Marineforeningens Medlemmer, der havde kunnet være til Stede. Et Væld af Blomster og Kranse dækkede Kirkens Gulv og Stolestader, og ved den hvide Kiste med Flaget over, paraderede Forsvarsbrødrenes to Marchaller og otte Brobetjente, medens Marineforeningens og Forsvarsbrødrenes Flag var opplantede ved Kistens Hoved-

ende. Stiftsprovst *Barsøe* talte smukt over den Afdøde, om hans rige Evner og lyse Sind, og først og sidst om den Trofasthed, der i alle Ting prægede hans Færd, og hans varme Fædrelandskærlighed.

Under stærk Bevægelse sang derpaa Fru *Elisabeth Stuhr* fra Orklet: »Dagen gaar med raske Fjed«, overordentlig smukt, — en stemningsbevæget sidste Hilsen til den Mand og Ven, som vi alle, der var tilstede, havde ønsket endnu en lang og lykkelig Arbejdsdag. Under Orglets Postludium bares Kisten derpaa ud og førtes, eskorteret paa begge Sider af Havnebetjente og Brobetjente, med Forsvarsbrødrenes Flag foran og Marineforeningens Flag umiddelbart efter Kisten, til Kirkegaarden, fulgt af Kredsens Formand og Bestyrelse, Repræsentanter for Marineforeningens Hovedbestyrelse, for Hadsund- og Hirtshals-Kredsene, den Afdødes Familie og det øvrige store Følge. Efter Jordpaakastelsen kippedes Foreningens Flag een Gang og Forsvarsbrødrenes Flag sænkedes over Graven. Den sidste Ære var vist Brofoged *Hans Hjorth*, og Følget forlod Kirkegaarden.

Han var af de Mænd, hvis Arbejde i Marineforeningen ikke vil blive glemt og hvis Minde i Aalborg-Kredsen vil blive bevaret frisk og usvækket til sene Tider, saa længe der findes Mænd, der som han er deres Kærlighed til Fædrelandet og Flaget bekendt, og forstaar og skatter de Værdier, der til alle Tider er gemte deri. Den Kreds af Foreningen, han tilhørte, havde paa den smukkeste Maade vist Brofoged Hjorth den sidste Ære og hans By havde hædret ham ved en mægtig Deltagelse i hans Jordefærd. — Ogsaa fra »Under Dannebrog« skal lyde en Tak for hans trofaste Medarbejderskab gennem Aar, et Medarbejderskab, der har skaffet ham ukendte Venner i Tusindtal. Alle forenes vi i et:

»Ære være hans Minde.«

E. M.

Marineforeningen beklager Tabet af et trofast Medlem, Kaptajn paa S/S. »Rødfaxe«, *Ejnar Sørensen*, der sammen med 5 andre danske Sømand omkom ved den sørgelige Ulykke i den finske Bugt.

Fra November 1913 havde Kaptajn Sørensen været Medlem af M. F., interesseret og afholdt, Typen paa en god dansk Sømand. Vor Koffardimarine har lidt et haardt Tab ved hans Død.

Ære være hans Minde.

ERINDRINGER FRA LIVET OM BORD.

»MINDET FLYVER SOM EN FUGL . . . —«

For den, der har haft den Lykke at kunne aftjene sin Værnepligt til Orlogs, findes der en Række af Minder, som i Aarenes Løb dukker frem, og som i al deres Forskellighed, i det store og hele kaster et lyst og smukt Skær over den raske Ungdomstid, man tilbragte ombord.

»Mindet flyver som en Fugl« —; dog ikke som en lille graa Fugl, der tyr ind i Buskens Skjul for der at synges sin ensomme Sang, men som en smuk, hvid Maage, der paa de stærke Vinger i dagevis følger den stolte Orlogsmand, fra hvis Gaffel *Dannebrog* vajer, mens den støt holder sin Kurs henover det aabne Hav.

Og Mindets Fugl synger med dæmpet Røst: Husker Du den dejlige Dag, da I efter en besværlig og kold Tur over det af Efteraarstorme oprevne Vesterhav og efter et Besøg i et Par Kanalhavne, naaede ud i Oceanet. Maskinen, under hvis Stempelslag Skibet i Dage og Nætter havde sitret, var standset; Skruen var hejst, og de hvide Sejl sat. Hele Skibet var som en lille Verden for sig, en Verden præget af Orden og Fred, en Verden i Sollys og frisk Luft, og hvor ingen led Nød.

For en frisk Vind, som fyldte de udspændte Sejl, duvede Skibet frem paa sin Vej; alt ombord var rent og blanktpudset, og hele Besætningen fejrede Søndagen ved samlet paa Agterdækket at synges Salmer under Ledsagelse af Skibsorkestret og lytte til de jævne alvorlige Ord, som oplæses

ved en Skibsgudstjeneste, over hvilken den blaa Himmel hvælver sig fra Horisont til Horisont — en Kirkebue saa skøn, saa ren og saa mægtig, at alle Sind uvilkaarligt maa fyldes med Andagt.

Og husker Du Dagliglivet ombord. — De raske Øvelser med Takkell og Tov, Manøvrerne, der gik hurtigt og let fra Haanden til Baadsmanspibernes Akkompagnement. — Den muntre Stemning »om Læ«, naar »Skafningen« var igang, og de store Bakker med den kraftige Skibskost tømtes af unge raske Folk med en straalende god Appetit.

Eller mindes Du Aftnerne paa Napolis Rhed. Naar i Skumringstimen Santa Lucia's og de andre skønne italienske Sanges Toner lød fra Baade omkring Skibet, sunget af unge Kvinder med varme Øjne til Ledsagelse af Guitarer og Mandoliner, som cigaretrygende Mænd trakterede med stor Rutine, mens Lys efter Lys tændtes paa Middelhavets pragtfulde Stjernehimmel.

Jo vist, jeg husker det altsammen; det og meget andet. Men et Minde staar dog maaske i det stærkeste Lys. Mindet om Hjemkomsten.

Kursen havde allerede i flere Dage været vendt mod Nord; den sidste »Kul«-Havn var anløbet, og med god Fart gik det hjemad.

Skønt Togtet kun havde været nogle faa Maaneder, var Glæden over at skulle gense Hjemmet almindelig ombord,

og en tæt Nordhavstaage, som sinkede Hjemfarten, var højst uvelkommen for alle.

Desto større var Glæden, da endelig en sollys Vintermorgen Skagen passeredes; fra Signalstationens Flagmast smeldede Dannebrog muntert og hilste Skibet velkommen tilbage, og snart efter var Togtet tilende.

Hjemsendelsesdagen kom; for sidste Gang marcherede

Mandskabet i Kolonner til Depotet for at aflevere »Klunset«. Afsked blev taget med Kammerater, hvoraf mange maaske aldrig siden saas; enhver drog til sit med en Række af Minder om en god og sund, en rask og munter Ungdomstid under Dannebrog.

480-3-1898.

DENGANG „53“ VAR TIL ORLOGS.

TRIPOLIS.

Dovent ruller Middelhavets lange blaa Bølger ind mod Strandens gule Sand. Solvarmen fra den nærliggende Sahara Ørken staar som en varm Dyne om Krydseren, der ligger svinget op for begge sine Ankre lige under Skydeskaarene paa et gammelt og snavset tyrkisk Fort.

Alle, der kan søge Ly for den brændende Sol, er under Dæk.

»53« er i den lille Jolle, og »markerer«, at han skrupper under Spygatterne, men selv udenbords paa Skyggesiden er Varmen altøverbædende, saa kort efter er »53« i Drømmeland; han skal lige til at gaa ind under Tivoliportalen med Pigen under Armen, da han vækkes ved, at Baadsmanden præjer ham fra Falderebstrappen.

Brummende over Forstyrrelsen haler han sig langsomt agterefter, men bliver hurtig helt vaagen ved at faa et mærkeligt Instrument rakt ned. Det ligner i Formen et Kakkelovnsrør, men viser sig snarere at være en rund Sukkerdaase uden Laag og Bund.

Da Næstkommanderende og Baadsmanden er kommen i Jollen, bliver denne halet forefter henimod Ankerkæderne, og derhenne begynder de meget ivrigt at kigge ned i Vandet gennem den ene Ende af Røret, og »53« følger denne Operation med spændt Opmærksomhed.

Vandet er klart og gennemsigtigt, Bunden bestaar af Saharas gule Sand, og man ser Ankerkæderne bugte sig som to store Slanger hver i sin Retning.

Næstkommanderende ser hurtig, hvad han søger efter, — der er i Nattens Løb kommen Tørn i Ankerkæderne, og dette maa rettes, da den aabne Rhed ikke er sikker under en eventuel Paalandsstorm. Paa Tilbageturen mod Falderebet drøfter han og Baadsmanden, hvad der bør gøres, og bliver tilsidst enige om, at det bedste er at bemande

Fartøjerne, og ro Krydseren rundt, saa Tørnen kommer ud.

Efter Middagspavsen pibes der klar ved Fartøjerne, og kort efter er de alle spændt for i to lange Rækker med Dampbarkassen forrest, og nu hales der, trods Solvarmen, en halv Times Tid, — saa falder den første fra, en stor Fisker fra Løkken, — han bringes ombord og under Lægebehandling, — Tilfældet var dog ikke farligere, end at han kort efter ses paa Bakken med Piben i Munden og medlidende betragtede sine Kammerater i Baadene. Sangen, der fra først af tonede lystigt fra Baadene, er nu forstummet.

»53« oprisker i Tankerne, hvad han har lært i Skolen om Slaverne, der i længst forsvundne Dage sad lænkede til Tofterne i Galejerne og ønskede, at Døden vilde komme som Befrier.

Her er det Vinden, der virker som Befrier, idet den løjer af, og snart er Krydserens Agterende saa langt oppe mod Vinden, at denne kan gøre Resten og svinge Skuden rundt. Nu er Mænnen ogsaa saa trætte, at det kniber med at tage Fartøjerne ombord igen, og man hører ikke det sædvanlige faste Tramp i Dækket, mens de løber Hvalbaaden op.

»53« har optaget sit forrige Arbejde udenbords, og bliver atter kaldet til Falderebet for at ro Næstkommanderende og Baadsmanden forefter. Her viser det sig ved nærmere Eftersyn, at Krydseren er roet rundt i den forkerte Retning. I Stedet for én, er der nu kommet to Tørn i Ankerkæden!!

Men det var der ingen, der fik at vide — — før nu!

Chr. Holmqvist.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCHOTIAMAND

I Efteraaret 1887 ankom jeg til Amsterdam med en Svendborgskonnert. Aldrig saas vi var fortojet, før Klerker, Skomagere, Skrædere, Boardingsmastre og Runnere entrede Lønningen, anbefalede sig med alt muligt til Faget henhørende.

Blandt de besøgende var en dansk Værtshusholder, jeg tror, han var fra Svendborg men nu bosiddende i Amsterdam, han afleverede sit Kort og bad os aflægge hans Hybel et Besøg.

Blandt vor Besætning var en Københavnermatros ved Navn Ludvig. Vi havde faaet ham ombord paa Københavns Rhed, en gudsforgaaen Krop, der den første Dag, han blev sat i Arbejde, ragede uklar med baade Styrmand og Kaptajn.

Under Sejladsen til Amsterdam betroede han os, at han ved første givne Lejlighed vilde desertere; han var raget uklar med sin Pige, der tjente i en af Kipperne ved Nyhavn; hun havde været ham utro, og nu vilde han som sagt hævne sig ved at løbe bort. Han var nu ellers en dygtig Sømand og havde i flere Aar sejlet paa Langfart med baade amerikanske og engelske Skibe.

Ludvig og vor Landsmand Værtshusholderen trak for-

efter, og der blev her truffet Aftale om, at vi den følgende Dag, Søndag, skulde følges ad op til ham.

Søndagen kom. Ludvig, en Letmatros og jeg, der var Jungmand, fulgtes ad i Land. Vi søgte efter vor Landsmand og var ogsaa heldige med at finde ham. Han boede i en af Sidesmøgerne, hvor han som sagt drev Restauration. At det ikke var noget første Klasses Publikum, der søgte til, fik vi snart at sé — det var hovedsagelig Pramskipperne, Havnearbejdere og Søfolk — og Pigebørn skortede det heller ikke paa.

Vor Vært bød os venligt til, og saa gik Sluddereren. Skønt min Befarenhed den Gang ikke rakte ret vidt, var jeg dog ikke længe om at forstaa, at han ved Siden af sin borgerlige Stilling som Restauratør brugte Gechäften at shanghai Søfolk ved under glimrende Løfter at faa dem til at desertere fra deres respektive Skibe, for bagefter i mange Tilfælde at stoppe dem ombord i et fremmed Skib — uden Tøj, kun en Madrats, et Tæppe, en Flaske Whisky og en Kardus Tobak, saa var Sømanden rigget til. Selvfølgelig tog han, Boardingsmasteren, den første Maanedes Avance og mere til for sin Ulejlighed.

Til Trods for, at jeg aldrig har været nogen stor Ynder af stærke Drikke, fulgte jeg dog alligevel Trop, den ene Omgang, væsentlig Genever og Øl, gled ned efter den anden. Vore Penge slap hurtig op, men Værten trakterede gratis, og han tilbød os lige saa mange Gylden til Laans, vi ønskede, kort sagt det var en storartet Mand, og det varede heller ikke ret længe, inden vi forstod hinanden; der var Enighed over hele Geledet. Jeg for min Part lovede han Hyre til 70 Kr. om Maanedes, og saa kunde jeg vælge, hvilket Skib jeg ønskede at gaa ombord i, der var nok af dem, og Hyren — tænk 70 Kr. i Stedet for 22 Kr.! Ingen Betænkning, og saa faldt Aftalen. Runneren, Værtsholderens Kompagnon og Stedfortræder, skulde den følgende Dags Aften ved 9-Tiden holde paa Kajen med en Droske; Signalet var et Pift fra Land, men forøvrigt skulde Runneren nok i Dagens Løb se ned til os. Vi fik til Slut endnu en Afsejler, Vognen holdt for Døren — vor Vært betalte det hele, han var dog en prægtig Landsmand, saa meget han havde tilovers for os — »men«, hviskede han til Slut, »se nu hver for sig at faa saa mange Penge presset af den Gamle, som I kan, det er jo ingen Nytte til, at han skal leve »bon« for jeres Penge.«

Næste Dags Formiddag kom Runneren ombord, medbringende et Par Flasker Genever. Vi var noget øre i Hovedet fra den foregaaende Aftens Svir, og den medbragte Spiritus kom derfor ret tilpas, vi fik nogle Omgange, og det strammede op; Blodet kom i Kog, og inden ret længe var vi all righth igen.

Det blev saa bestemt, at Kl. 9 Aften skulde Slaget staa; til den Tid havde jeg Vagt paa Dækket. Vi laa fortojet mellem to Bøjer, Passagen fra og til Skibet foregik pr. Baad. Runneren skulde nok komme med Færgebaad, vi skulde blot høre efter Piftet fra Land og saa være klar til at entre Baaden.

Om Eftertermiddagen forlangte vi tre aspirerende Desertører Foretræde for Kaptajnen; vi vilde gerne have nogle Penge. Han havde imidlertid ikke mange paa sig, vi fik 5 Gylden hver, men vi kunde bare sige til, den næste Dag kunde vi faa lige saa mange, som vi havde tilgode. Den Gamle skulde bare have vidst, hvad det var for tre Skælmer, der stod for ham, saa havde vi nok faaet noget andet at vide.

Det blev Aften, og efter endt Skafning begyndte vi saa smaat at pakke sammen paa »Klunset«. Ret meget kunde vi jo nu ikke have med, kun det nødvendigeste, Resten deltes ud til Kammeraterne. Det var nu alligevel med et eget beklemt Hjærte, jeg tog Afsked, og uddelte Strømper og Undertøj, som min egen kære Mo'r havde strikket til mig; hvad mon hun nu vilde sige, naar Budskabet indløb, at jeg var deserteret. Jeg var den Gang, skønt velvoksen, kun en Gut paa 18 Aar, altsaa kun et stort Barn. Jeg saa over til Kammeraterne, den øvrige Besætning; de sad som tavse Tilskuere.

Ludvig havde mest travlt, det var ham, der førte an, og jeg tror nu ærlig talt, at havde han ikke været »Headmanden«, var jeg ingen Steder kommen den Gang, men han pressede stadig paa, at vi blev færdig.

Tiden sneglede sig langsomt hen. Vi smed vore Sække, efter at de var pakkede, op i Køjerne og afventede Tiden til Opbruddet — —. Naar un bare Styrmanden vilde holde sig borte; kom han og fik at set, at vi havde pakket Køjesække, ja, saa vidste han ogsaa, hvad vi havde for, og saa vilde Tegningen snart være ødelagt, men det klappede altsammen.

Signalet, et Pift paa Kajen lød, Ludvig svarede med at afrive et Par Tændstikker og kaste dem op i Luften, saa kom Runnerens Baad lidt efter lydløst glidende op langs Siden af Skonnerten; vi slæbte forsigtigt vore Sække, efter at de var pakkede, op i Køjerne og afventede Tiden ningen, stak vore Kammerater paa Næven og bad dem hilse hjemme, entrede derefter selv ned i Jollen, og saa gik det mod Land.

Paa Kajen holdt en Droske, og vor Landsmand Restauratøren var der; vi kravlede ind, og afsted gik det mod Byen.

Da vi havde kørt en Stund, bød vor Landsmand Vognen holde; han steg ud, stak os paa Næven og ønskede os lykkelig Rejse. Saa forsvandt han, han skulde hjem og passe sin Forretning. Det blev en noget lang Køretur, og stadig gennem Smøger og skumle Gader; omsider holdt vi udenfor en gammel Rønne hvorfra der lød Sang og Musik ud til os. Runneren betydede os, at vi skulde tage vore Køjesække paa Nakken og følge ham.

Fortsættes.
A. H.

DATOFORTEGNELSE FOR MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS'

MØDEAFTENER I SÆSONEN 1922—1923.

STUDENTERFORENINGEN VESTER BOULEVARD No. 6.

KL. 7½:

1922.

- Torsdagen den 12. Oktober
- Torsdagen den 2. November
- Torsdagen den 7. December

1923.

- Torsdagen den 25. Januar
- Torsdagen den 22. Februar
- Torsdagen den 27. Marts.

Det nærmere Program for hver enkelt Mødeaften vil senere fremkomme i Medlemsbladet enten — saafremt dette er muligt — under eet, eller i det Nummer af Bladet, der udkommer i Maanedes forinden paagældende Møde.

Medlemmer af Provinskredeene er velkomne.

Agitéer for Tilgang til Marineforeningen!

MELCHORS *anerkjendte* THE Specialiteter:

Masagama..... 6 1/2 Kr. pr. 1/2 kg
Ceylon Or Peccor 5 " —
M G M..... 3 1/2 " —
— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.
Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington
Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.
L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens
Kul. Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250
Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.
AKTIESELSKAB
ETABLERET
1850
TELEFON 75 00
KJØBMAGERGADE 50
KØBENHAVN K.

Drik BLACK & WHITE WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,
Frukt- og Grønthandel,
Jærggade 25. Tlf Nora 2378
Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens
Kød-Udsalg
Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.
Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.
Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard
BOGBINDER
Specialitet:
Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE
ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —
Louis Roederer, Reims
Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.
Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.
Vimmelskafte 38.

**FITTINGS
+ GF +**

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Rødfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Støt „Under Dannebrog“
ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST

altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.
Vin og Cigarer.
Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk at købe Deres Kolonial, Dellikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varerne bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED
Spiralmandrasser
Telf. Nora 625 y Læssøegade 15
Grundl. 1878
— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S
Papirhandel
Skindergade 14. Telf. 887.
Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.
Cigarer og Cigaretter
er de mest velsmagende